

strengelsen kun er et af Eksemplerne paa, at man behandler et Dyr uforsvarligt. Naar altsaa Behandlingsmaaden i sig selv er forsvarlig, idet Manden kører hurtigt i et Øjemeds Tjeneste, som tilsidesætter Hensynet til Hestene, saa vil Dommeren ikke, fordi vedkommende har kørt Hestene skumsvedte for at redde Menneskeliv, dømme vedkommende efter § 1. Jeg haaber med disse Ord at have fjernet nogle af de Betænkeligheder, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds havde, og jeg er i øvrigt taknemmelig for, at han tilsagde sit Partis Støtte til en velvillig og saglig Behandling.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour), som derefter havde Ordet, er ikke Fisker, hvilket fremgik ganske tydeligt af hans Udtalelser med Hensyn til de overordentlig vidtgaende Regler, han vilde finde det forsvarligt og rigtigt at tage, for at Fiskene ikke i noget Tilfælde skulde blive udsat for nogen Lidelse. Hvis det ærede Medlem, i hvis Sjæl der synes at brænde en saa hellig Iver for at beskytte Dyrene, heller ikke var Landmand, turde jeg maaske have gjort mig Haab om at faa lige saa ivrig Støtte fra det ærede Medlems Side til Forholdsregler, som kunde hindre, at man lader det gaa for haardt ud over de Husdyr, som Landmændene har i deres Brug. Heri skal ikke ligge nogen Sigtelse mod vore Landmænd for at overanstrengte eller mishandle deres Dyr. Det tror jeg ikke paa nogen Maade, de i Almindelighed gør. Men jeg tror heller ikke, at denne Nation gennemgaaende bestaar af Tyve og Mordere, og alligevel har vi truffet Bestemmelser mod Begaaelse af Tyveri og Mord. Det har vi gjort for de lykkeligvis faa af den Slags Overtrædelser, vi har iblandt os, og saaledes maa vi ogsaa paa dette Omraade have de Regler, der her er Tale om, overfor de forhaabentlig meget faa, som vil overtræde den Slags Lovbestemmelser, ogsaa mellem Landmændene. Det er lige saa fuldt rigtigt, at vi faar Bestemmelser, der beskytter Husdyret hos Landmanden mod nogen som helst Art af Mishandling, som at vi faar andre Bestemmelser til at beskytte Fisken mod at lide unødigt.

Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) mente, at § 1 var alt for vagt affattet. Hvad vil det sige, sagde han, at et Dyr bliver mishandlet, og hvem skal afgøre, hvad der ligger i et saadant Udtryk. Det ærede Medlem mente, at det skulde Dommerne afgøre ude i hver Retskreds, og syntes at mene, at det afgjorde denne Dommer saaledes, som han syntes,

og han kunde jo være af samme Mening som de Mennesker, der havde sendt det ærede Medlem nogle Skindvarer, eller hvad det var, og havde sagt, at det at klæde sig i Pelsværk eller smykke sig med Fjer var at paadrage sig en Blodskyld overfor Dyreverdenen, specielt Fugleverdenen, naar det var Fjer, og naar man havde en Dommer, der delte den Opfattelse, kunde han altsaa dømme en for Dyremishandling, hvis man gik i Pels — det var den yderste Konsekvens af det ærede Medlems Ord. Men saaledes er Forholdet ikke. Vort Retssamfund hviler ikke paa dette, at hver Dommer sidder ude i sin Jurisdiktion og dømmer, som han synes. Der dømmes ensartet overalt, idet der danner sig en fast Opfattelse af Betydningen af de enkelte Loves Ord. Hvor der er Tvivl i saa Henseende, fastslaaes Opfattelsen endeligt ved en Højesteretsdom, og naar en Højesteretsdom er faldet, retter alle Dommere i Landet sig efter, hvad der ved denne Dom er blevet bestemt som den rette Opfattelse af vedkommende Lovs Ord. Vi er altsaa ikke udsatte for, at en Dommer skulde sidde i en eller anden Jurisdiktion afsides i Landet og fælde ganske urimelige Domme om, hvad det vil sige at mishandle et Dyr.

Baade det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) og det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jensen-Toustrup) betonedede, at dette Lovforslag vilde have en opdragende Betydning. Jeg tror, at dette er rigtigt, og at det netop er det betydeligste ved det Arbejde, man gør for at gennemføre dette Forslag. Det vil have stor opdragende Betydning, at saadanne Lovbestemmelser gennemføres, og jeg tror, at man tør sige, at det allerede er et Vidnesbyrd om vort Folks Kulturtrin, at vi i det hele nu er i Stand til at drøfte et saadant Forslag og forhaabentlig ogsaa ophøje det væsentlige i dets Bestemmelser til Lov.

Olufsen: Jeg vil blot gøre den Bemærkning til den højtærede Justitsminister, at det var dog ikke min Mening at sige, at jeg tror, at en Dommer i Henhold til denne Lov vil fælde en Dom for Dyrplageri overfor en Mand, der viser sig i Pels. Saa hasarderet en Paastand vil jeg dog ikke komme med. Men jeg mener, at der kunde være meget divergerende Anskuelser blandt Dommerne, og der vil jo altid gaa nogen Tid, inden en saadan Sag kan komme til Afgørelse for Højesteret.